

DONGÓ

A Garabonciás

XII. év. 22. szám. 1914 november 15. Cleveland, O.

Ahol nincs hálaadásnapja.

VISZIK, VISZIK

“Viszik, viszik szegényeket,
Szegény magyar legényeket...”

Viszi hátán bornyu terhét,
Viszi lelkén lelkek ezrét.

Viszi vérünk legpirossát,
Sóhajunk legsóhajosságát.

Viszi rózsánk harmatkelyhét —
S visszahozza békénk pelyhét,

Visszahozza pihenésünk,
Gondtalan szép ébredésünk,

Csillagoknak csillogását,
Tört szemünknek villogását,

Nyájainknak vig kolompját,
Borunk izét, kedvünk lombját,

Fenyvesink dus leheletjét,
Hirünk, nevünk uj keletjét,

Hitveseknek hősi karját,
Gyermekeknek kincses kardját,

S visszahozza száz esatán át
Lányainknak édes álmát.

Molnár Jenő.

SZALLÓ IGÉK.

Nem választották meg pénztár-
noknak.

Tisztújító gyűlést tartott az egyik pennsylvaniai magyar egyesület. Az összes régi tisztviselőt újból megválasztották, csupán a pénztáros bukott meg, még pedig egyhangulag. Boszantotta az eset a kibukott tisztviselőt s nagy mérgesen elhagyta a gyűléstermet. Amint magában füstölögve ballagott hazafelé, az utcán találkozott a korelnökkel, akivel békés beszélgetés közben úgy összeve-

sztett, hogy felpofozta a korelnököt, akinek feljelentésére a volt pénztárnok urat a “klájerhöz” hívták komaságba.

Most, ha valakit ott a bíróság-hoz citálnak, rásütik: “Ezt sem választották meg pénztárnoknak.”

Ez is mosogatni segített.

Szerelmes természetű volt a homesteadi bodi, de azért rettentően “affektált”. Elkezdett udvarolni egyik munhalli miszisznek s mihelyt a miszter kitette a lábát a házból, a szerelmes bodi már ottermett, hogy a misziszt mulattassa. Ebből aztán baj támadt, mert a miszter éppen akkor talált betoppanni, amikor a bodi javában segített mosogatni a miszisznek. A segítségért aztán a bodi két kannát kapott a fejibe a misztertől. A szerelmes bodi pedig nemcsak a házból muffolt “raduvéba” hanem a városból is elillant s meg sem állt Chicagoig.

Azóta mondják Homesteadon, ha valaki megugrik a városból. — Ez is mosogatni segített a miszisznek.

Dsampol, mint a régi amerikás.

Egyik daisytowni bodi ugyan felült egy autóra. Megindította a gépet, s aztán az ott ácsorgó “görliknek” eldicsekedett, hogy ő jól tud “dsampolni”, mert már régi amerikás. Javába ment az autó s a bodi bolondjában kiugrott belőle, de a gép úgy eldobta, hogy a közeli “trekkek” közé csett s úgy összetörte a térdét, hogy három hétig az ágyban kellett “dsampolnia”. Most ha valaki buta viccet csinál és felsül vele, ráolvassák a fenti mondást.

Ez is jegykendőt kapott.

A homesteadi bodik az újabb időben nagyon “lájkolják” az east endi “görliket”, mivelhogy a bodik most nem dolgoznak, míg ellenben az east endi lányok nagyon jól keresnek. Néhány bodi összebeszél, hogy elmennek East Endre udvarolni s ha már nekik nincs is “monijok” a lányok majd kiségitik őket. De a görlik is

megtudták a csalafintaságot s az egyik hirtelenében megírta a levelet az ő “felójának”, amelyben kiadta nekik a “tájmot”. A levelet pedig, mikor már esteledett, kiszegezte a bodi lakásának a “fencére”. Sötét este volt, amikor a bodik felkerekedtek, hogy elmennek az East Endre. Lejöttek az “aptésről”, s amint az utcára kiértek, az egyik bodi valami fehérséget látott a kerítésen. Nagyot rikoltott örömeiben, hogy ő már “órajt”, mert a görlije a “fencére” akasztotta a jegykendőt. A másik bodi kíváncsi volt, hogy milyen az a jegykendő, gyufát gyújtott s annak világánál látták, hogy biz az a fehérség nem is annyira jegykendő, mint utilapu a lábukra. Elbusultak ezen a bodik, a házból alaposan kinevették a más görli pénzére áhító bodikat.

Ha most valakinek kiadják valahonnan az utját, azt mondják ott róla:

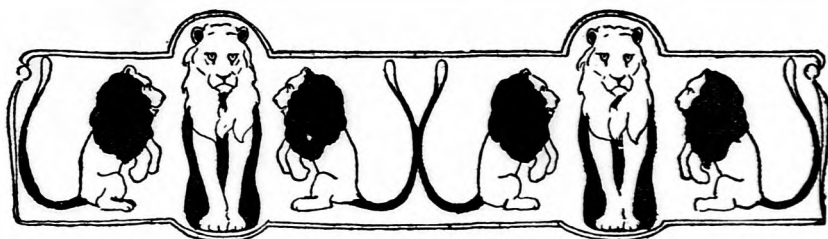
— Ez is jegykendőt kapott.

ÓVÁS!

Cáfolat !!!

Cetinje, 1914. nov. 4.

(Saját haditudósítónk hivatalos jelentése.) Az egész európai sajtót bejárta az a rémhír, hogy Daniló, a montenegrói trónörökös egy ütközet alkalmával megsebesült és betegen fekszik Cetinjében. A hír ebben a rémes formában nem felel meg a valóságnak. Legisleghitelesebb és hivatalos értesülesem ennél sokkal rémesebb. A hős Daniló ugyanis hitvesének és egész népének minden könnye és könnyörgése és a hősök hőségének, Nikitának tiltakozása ellenére, esernyő és kalocsni nélkül lépett ki szobájából az utcára és jollehet rémes harc dult s mint a legyek röpködtek a golyók, — még kabátjának gallérját sem türte föl. A hideg szél Danilót minden hősiessége és vakmerősége dacára is megcsapta, úgy hogy most óriási náthával és influenzával küzködik betegnyoszolyáján. Ez a valóság a montenegrói trónörököséről.

Vidéki krónika.

A paprika.

Igen sok paprika termett az idén Akronba, miért is két bodi elhatározta, hogy egyesült erővel vesznek egy hordó paprikát és besavanyítják, hogy legyen a télre mihez hozzányulni. Megvették hát a hordót is meg a paprikát is és besavanyították. Már mint a paprikát a hordóba. Alig egy két nap múlva, az egyik bodi nem bírta tovább, belemarkolt a paprikába és marokszámra tömte magába. Nem tetszett ez a másik bodinak és felszólította a pajtását, hogy ne nagyon paprikázzon, mert a paprika az övé is s ő azt télire akarja megtartani. Nagy vitatkozás után végre elhatározták, hogy két egyenlő részre osztják és mindegyik tehet a maga részével azt, amit akar. Igen ám, csak hogy ahhoz még egy hordó kellene, amit nem igen akaródzott megvenni. Akkor a bodi azt ajánlotta, hogy csináljanak egy sűrű fogu létrát s azt tegyék a hordóba a paprika felébe, mert a létrán a paprika nem mehet át, de a leve mégis átfolyik. Igen ám, de a másik bodi a paprikalét is egyenlően akarta elosztani. Végre megegyesültek a létrában és hogy a levét poharankint lemérik. Most már a bodi szabadon hozzálátott a paprikaevéshez s mire az ő fele elfogyott azt vették észre, hogy a léből meg semmi sem maradt a másik bodinak, mivelhogy az első bodi, amikor paprikát szedett ki a hordóból, mindig lenyomta a létrát s akkor a lé felemelkedett s azt pohárral kiemelte. Dühös lett erre a kárvalott bodi s megesküdt, hogy többet nem közösködik, mert nemcsak a közös lónak, de a közös paprikának is turós a háta.

A felvonulás.

Nagy diszfelvonulást tartottak egy este a kenmorei "angliusok". A felvonulásra a magyarságot is meghívták, hát el is mentek. Az egyik bodi szerette volna, ha a "szvithartja" is elmegy vele a felvonuláshoz, de a "görli" ebbe nem egyesült bele, hanem inkább két barátnőjénél töltötte el az estét. A bodi mérgeledött s hogy megboszulja magát, elvitte a lányok lakásának kulcsát, gondolván, hogy majd azért csak utánna mennek. Ugy is történt. Nagyban "márcsoltak" a bodik, amikor a három "görli" is megjelent. A legbátrabb belenyúlt a bodi zsebébe s onnan nemcsak a kulcsot, de a bodi másnapi reggelijét, egy hatalmas "benáneszt" is kihuzott. Persze a lányok hatalmas kacajba törtek ki, a bodi pedig oly dühös lett, hogy "girárét" kiáltott nekik s azt mondta, hogy "nem elég, hogy minden héten ellopjátok a "Dongómat", most meg már a reggelimre is megéheztetek?"

A kanári.

A mekees rocksi bodi elment a szalonba s amint az már szokás, mélyebben nézett bele a mérgesei telt pohárba, mint ahogy a természetete elbirta, azaz magyarul: alaposan berugott. Össze is veszett három horvát bodival, de mert nem birt velük, nagy mérgesen hazabandukolt s otthon agyonütötte a miszisz kedves kanári madarát. Erre azután a miszisz gurult olyan dühbe, hogy a söprünyelet addig táncoltatta a bodi hátán, hogy majdnem a kanári sorsára jutott.

A kocsonya.

Akronban egy magyar és egy német fiatalember megunták a tisztességes polgári burdot. Lakást vettek fel, bebutorozták és élék világukat. Egy ideig nem jártak sehová, de végre is megunták a nagy magányosságot s egy szombaton délután az egyik bodi kiment a "farmára", a másik pedig egy kis testi ételről és italtól akart gondoskodni. Elment a henteshez és vett egy pár, kocsonyának való sertéscsülköt s egy fazék vizbe tette, hogy megfőzze. A sertéscsülök, ugylátszik már vagy tíz éve járta az élet göröngyös utait, mert olyan vén volt, hogy a bodi hiába főzte egészen estig, a hus nem akart megpuhulni. Gondolt egyet a bodi és elbandukolt a szalonba, gondolván, hogy amíg visszamegy majd lakására, a csülök is megfő. A szalonban a bodi szörnyen elázott, annyira, hogy hazafelé menve a fenyves vasuti síneket, valami hosszú viznek nézte és hajón akart hazamenni. Szerencsére találkozott egy jóismerőssel, aki rábeszélte, hogy menjen vele, mert a "sífkártyát" csak nála lehet megváltani. El is vezette a bodit haza. Amikor a ház ajtaját kinyitották, olyan borzasztó füst és bűz áradt azon ki, hogy a bodi barátja jónak látta a vészjelt megadni a tűzoltóknak. A tűzoltók csakhamar ott is termettek s akkor vették észre, hogy a kocsonyának készülő sertéscsülök ég és az terjeszt oly borzasztó bűzt. Emiatt azután a rendőrökcsin kocsikáztatták meg a bodit s csak hétfőn reggel bocsájtották szabadon öt dollár lefizetése ellenében.

A jó párti.

— A leánynak van egy millió korona hozománya és a kora is illik magához.

— Bármilyen koru is a leány, ha van egy milliója, egész biztosan illik hozzám.

Chicagói jókivánságok.

Nagy Jancsi pofozzon fel, ha visszakivánod a "házrentet".

Miklós cár hadba indul.

Miklós cár (parancsolólag):
Gyere ide gyorsan Maxim!
Nézd meg, itt-e már a taxim.

Lakáj (ijedten):
Drága felség, ó de minek?
Nemsokára itt a hideg!

Miklós cár (akaratosan):
Bánom is én! Mégis megyek!
S ellenvetést nem engedek!

Lakáj (bánatosan):
Felség!

Miklós cár (kérdően):
Tessék?

Lakáj:
Ne rohanjon a veszélybe
S szándékától álljon félre.

Miklós cár (tüzzel):
Azért is csak! Harcba szállok
S Kárpátokig meg se állok!
Megmutatom a kutyáknak,
Cári kardok hogyan vágnak.

Lakáj (lelkesen tapsol):
Mily isteni vagy így cárom!

Miklós cár:
Ugy-e?! Bókod meg is várom.
Nem találsz te több oly bátort,
Ki a harcért úgy fellángolt.

Lakáj (leborul a cár előtt):
Hős vitéz vagy Atyuska!

Miklós cár:
Lásd! Ily bátor minden muszka!
Ellenségtől meg nem ijed
S csak előre rohan, siet.
Nem féli az ellenséget!

Lakáj:
Ilyen hősök vannak néked.

Miklós cár (fejbiccentve):
Igen, Maxim!

Lakáj (szünet után):
Min mész? Taxin?

Miklós cár:
Nem! Hozd elő paripámat
Az illik az orosz cárnak.
S drága gyöngyös arany kardom...

Lakáj (közbe szól):
Ó grácia! felség! Pardon!
Gyémántköves fogpiszkálód?

Miklós cár (helyeslően):
Az ám! küldj el egy szolgálót!

Lakáj (tovább firtatva):
Bajuszkötőd, bajuszkéfed
Kufferodba már eltevéd?

Miklós cár (ideges hangon):
Tyühü azt a tüzes magiát!
Mindezeket itt ne hagyják!
Hogyha mindez itt maradna,

Mit csinálnék én a hadba?
Lakáj (eltűnődve):
Cári uram! Muszáj néked
Megnézni az ellenséget?

Miklós cár (fokozatos hévvel):
Igen, Maxim. Gyerünk menten,
Nem hagy nyugton hősi lelkem;
Odavágyik a harctérre!
Ágyuszóra, füstre, vérre.

Lakáj:
Mégse felség! Óh ne menj el,
Nézz csak itthon szerte széjjel.
Hogyha szétnéz a szempárod,
Mindezt könnyen megtalálod.

Miklós cár (kacag):
Szolga fiam nagy számár vagy,
Nem ilyen kell Miklós cárnak!
Orosz vér már kevés nékem!

Lakáj (közbe vág):
Szent változás ez felségen!

Miklós cár (lelkesülten):
Harci élet után vágyom...
Részt venni a bösz csatákon...
Ellenséget törni, verni...
Házam fényét így emelni!

Lakáj:
Pardon felség! Elfelejtetted,
Nem bírod ki a hideget
S a legelső percben, hátha
Utolér a cudar nátha!

Miklós cár (reszkető hangon):
Ó Jesszus ná! Kazáni Szüz!
Gonosz tréfát vélem ki üz?
Vagy igaz is. Mit beszélek?!
Isten veled harci élet!
Se a magyar, se a porosz
Írányomban nem oly gonosz
Mint csak épen ez a nátha
Életemnek veszett átka!
Ciha! Ciha! Már is itt van
Pedig ugye nem is hittam.
Jaj Istenem! Mi lesz vélem?
Ezt a náthát tul nem élem.
(S a rettenhetetlen bátorságu
Miklós cár nagyon megijed a fé-
lelmetes nátháról. Brrr! Még az
aranyos fogai is vacognak beléje.
Legvégül Maxim, a hü lakáj
lefekteti puha ágyba, párolgó her-
fateát itat vele s elaltatja nótás
ajkkal.)

Órangyalka vigyáz reád
Ő ad néked herbateát;
Hintalovat, kardot, puskát
S oroszoknak cár atyuskát
Tente-pente
Csicsija-bubája...

A HOMESTEADI KIVÉGZÉS.

Volt a homesteadi miszternek egy kutyája, amit már nagyon megunt, azért megbizta négy burdosát, hogy jó áldomás fejében pusztítsák el. A bodik vállalkoztak a gyilkosságra s revolverrel föltegyverkezve kicsalták a kutyát a hegyek közé s egy nagy gömbön akarták agyonlőni, de ez nem ment minden nehézség nélkül, mert az egyik bodi olyan kövér volt, hogy úgy kellett őt felhuzni a hegyre. Végre felértek s egy vastag fát jelöltek ki vesztőhelynek. A kutyát kötéllel oda kötötték a fához s hogy a kivégzés minél szabályszerűbb legyen, a kutyának még a szeméit is be kötötték. A kivégzés előtt még egy kis "incidens" is történt. A bodik nem tudtak megegyezni, hogy ki eressze az első golyót a halálraitéltbe. Végre is az a bodi lőtt először, akié a revolver volt. Remekül is talált, de nem csoda, mivelhogy a revolvert egészen odaillesztette a kutya fejéhez.

Azután mind sorba gyakorolták a lövést, míg végre a harmadik lövés után az elítélt halva feküdt a gyepen. A negyedik bodinak már nem jutott a lövésből, de ő vitatta az igazát. Ha döglött is a kutya, ő bele akar lőni, mert ő sem nézőközönségnek jött ki. Bele is lőtt a döglött kutyaiba úgy, hogy vagy egy "dozen" lösebet tarkította a boldogtalan kutya testét. Este azután nagy vígan tértek haza a bodik s alapos áldomást ittak a hőstett után. A többi bodi azonban nem akarta hinni, hogy a kutyát tényleg el-emésztették, kimentek kora reggel a vesztőhelyre s az ebet kiterítve találták. Nem volt abban egy csepp élet sem, mire nagy szomoruan csak annyit mondtak: "Szegény Makszi".

A SZERELMES HUSZÁR.

Egy przymysli orvos írja, hogy az ottani katonakórházban halálos sebbel feküdt egy huszár. Kिलótték alóla a lovat s az attak rettenetes forgatagában a lovak patkója összeroncsolta a fejét. Ott feküdt a huszár, feje fölött a jeges tömlővel és ágya fölött a halál gubbaszkodó árnyékával. A másik ágyon — a sors összehozta őket — egy falujabeli könnyen sebesült huszárfiu ült a gavalecen (szalmazsákon), cigarettázva és elgondolkodva. A komája sorján gondolkozott, aki elhülő szívvél nagyon, nagyon csendesen feküdt mellette és akiről tudta, hogy olyan elkeseredett dühvel jött ebbe a háboruba, amilyennel csak a halálosan sebzett lelkű emberek tudnak jönni. Tiszta sor, hogy egy lány volt a dologban, — egy lány, valahol egy messzi kis faluban, — egy lány, a falu legszebb lánya, aki barna dióolajjal illatosítja simára fésült, fényes haját és a bécsi szappan habjával mosdik.

Két orvos jött be a terembe és odaléptek a haldokló huszár ágyához.

— Doktor ur — kérdezte az ágyon ülő huszár — meddig él még a Jóska?

A doktor csendesen mondta:

— Bizony már egy óráig se.

Mikor az orvosok kimentek, a huszár odahajolt haldokló komája fölé. Ez révetegen kinyitotta a szemét.

A könnyen sebesült rátette a kezét a haldokló mellére és gyöngéden megrázta.

— Hallod, Jóska.

— Na.

— Egy leveled jött máma a Spítálba. Ehun van ni.

Egy gyűrött papirost vett elő, kisimitotta a térdén és olvasni kezdte. Elakadó hanggal, nehezen tagolva, parasztosan. Egy lány írta a levelet, szerelmes szívvél, szerelmes, cifra szavakkal. Mikor véget ért a levél, a haldokló huszár kinyújtotta lankadt kezét és a párnája alá gyűrte a levelet.

Az orvos azt írja, hogy semmiféle emberi hatalom nem adja

VIGASZTALÁS.

Asszonyom! Vigasztalja az a tudat, hogy férje még életében megkapta a legnagyobb katonai érdemrendet!

vissza az életnek ezt a huszárt, de még mindig él. Hetedik napja már és rettenetes sebével még mindig él. Mozdulatlanul fekszik és a plafont nézi. A komája pedig ott ül mellette, cigarettázik, szivarozik naphosszat és gondolkodik az élet furcsa során. Mert hát az a levélhítoriák csak huncutság volt. Ő írta a levelet, ott a kórházban, sok gondolkodás után. Ó, a komája.

Nem tudta.

— Miért kosaraztad ki a bárót?
— Mert nem voltam biztos benne, hogy szerelmes-e belém, vagy pedig csak ingyen akar énekelni hallani.

Szemrehányás.

— De asszonykám, hogy mondhatod azt, hogy pazarló vagyok és hogy haszontalan dolgokat vásárolok.

— Hogy csak egy példát mondjak: már két éve, hogy egy revolvert vettél és még máig sem vetted hasznát!

Dr. FARKAS GÉZA

1958 Genessee St., E. TOLEDO, O.
5000 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK AZ ÁLLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzá bizalommal.

VETERÁN PESTA

régi amerikás és
ZÖLDFÜLŰ MARCI.

No Marcink hát most csakugyan elmondhatjuk, hogy hány hét a világ. Én azt hiszem, hogy ha tovább is így tart, akkor nem-sokára vége lesz a világnak, vagy legalább is annak a világnak, akit Európának kereszteltek valamikor. Mer a zember hajaszála is a zégnek mered amikor olvasi, hogy hányan hóttak meg a háboruba. Hát még azok hányan lehetnek, akikről nem is olvas a zember, de csak úgy elvesznek valahol. Mán csak nem kis dolog a háboru.

Persze mink nem is igen tudhattuk, hogy hát hogy is lehet ott igazába. Mer annyi biztos, hogy itt sincs lyó világ, de a zember mégis legalább néhanapján eszik oszt kutyának se való időbe mégis behuzódhat valami sandiba. De azok a szegény katonák ott hun esznek, hun nem, oszt a hóba alusznak, ha ugyan lyut rá idő, merhogy a za disznó sok muszka mindég ott van a nyakokon.

Oszt a muszka még nem is elég, de hozzájuk szegődött a cudár korela, aki veszettebb még a golyóbisnál is, mer az nem zug, de ha eccer beléjüt valakibe, hát akkor annak kampec. Mán nem is tudom, hogy mi lesz abbul a szegény magyarbul, akit huzott még a zág is tellyes életibe, de most mán a fa is ráesett.

Mink meg itt azér csak mulatgassunk pedig otthun egyenkint temetik a magyart mindea nap. Hát mán ez mégis csak cudarság, mer annyi emberek lehetnének, hogy ne táncojjunk a saját testvéreink koporsójánál. Hisz ha

csak a felét is látnánk annak a szomorúságnak, aki a zókontriba van, hát még a lábát is eltörnének annak, aki most nagy hejehujával táncol.

Mán én csak italos ember vagyok, oszt a Marci se kutya, de azér aszondom, hogy ha muszaj meglenni, hát akár egy álló hónapig nem iszok egy csepp italt még vizet se, akit ugysis utálok, de megmutatom, hogy ember vagyok oszt magyar.

Hát csak aszondom, hogy legyünk most tetőtől talpig magyar emberek, oszt a siránkozó testvéreinkért meg a szegény hazánkért tagaggyuk most le a vi-gasságot oszt a kit elkötenénk, hát inkább aggyuk oda a zárvának, akik most ojjan sokan vannak, akárcsak a zégen a csillag.

Finoman.

Kohn Sámuel meglátogatja egy ifjúkori jó barátját és teljes három hétig él vissza a vendégszeretettel. Az elutazás előtt így szól a házigazdához:

— A hely nagyon esinos öregem, csak tudod a kert kopár egy kissé.

— Óh ez nagyon érthető, hisz a fák még fiatalok. De remélem, hogy mire ismét meglátogatsz, már szép terebélyesek lesznek.

A BÜVÖS KIALTÁS.

A nagyváradi kórházban egy sebesült kozáktiszt fekszik. Töri a német nyelvet s így a főorvos beszédbe ereszkedik vele. Szó került az ütközetekről s a kozáktiszt azt mondta:

— Az önök huszárjainak rohama rettenetes. Én nem tudom, de azt hiszem, valami vallási örjögésben fogant, különösen hangzó, borzalmas szót kiáltanak.

— Mit? — kérdezte érdeklődve a főorvos.

A kozáktiszt elgondolkozott egy kicsit s azután azt mondta:

— A huszárok, mikor belénk vágtatnak, azt kiáltják: "Nesze komám!"

CSODABOGÁR.

Meghívó. Nagy Balt Rendez A Blac Licki Ijusag, Szeptember 3 Diken A Giviny Halban Mejre Tiszteletel Meg Hivja az Oszes Magyar Sagot Beleptidij Csalad On Kint \$1.00 Lanyok 25 cents. 10 Zenerol Es Husito Italokrol Gondos Kodva Van Kezdeté Dél-rtan 2 Orakor Vege Soha M Tiszteletel A Rendezoseg Black Lick, Pa.

B. S. E. SZ.	
MAGYAR BETEGSEGÉLYZŐ EGYLETEK SZÖVETKEZETE.	
TAGJA LEHET MINDEN MAGYAR FÉRFI ÉS NŐ.	
Hatalaseti illeték	1000 DOLLAR
Temetési költség	100 DOLLAR
Teljes munkaképtelenségi segély	500 DOLLAR
Heti betegsegély	6 DOLLAR
MINDEN MAGYARNAK KÖTELESSÉGE LENNE BEALLANI EBBE A	
LEGNAGYOBB, LEGRÉCIBB ÉS LEGOLCSÓBB TESTÜLETBE.	
1912 DEC 31-IG A BEALLASI DÍJ FELÉRE VAN LESZÁLLITVA.	
1418 State Str.,	BRIDGEPORT, CON.

RIZÁK JÁNOS

**Pénzszállító,
közjegyző és
váltó-üzlete.
PASSAIC, N. J.**

129 SECOND STREET,

PÉNZT pontosan és gyorsan küld az ő-hazába: — HAJÓJEGYEKET Európába és Európából Amerikába az összes hajókra elad. — MINDENNEMŰ OKIRATOKAT szabályszerűen kiállít és konzulátusilag hitelesített — UTBAIGAZÍTÁS, felvilágosítás és tanács INGYEN. Bármilyen reá bízott ügyben pontosan és gyorsan jár el.

A hálás Canada.

Kemény János rajza a "Magyar Hírlap"-ban.

A rendőr: Magyarok! Mars a dutyiba.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY.
Hajzó: KEMÉNY JÁNOS.

Előfizetési ár:

Amerikában egy évre \$2.00
Magyarországra " " \$2.50
10618 Earle Ave., CLEVELAND, O.

Egyes szám ára 10 cent.

DONGÓ

MUNGARIAN COMIC PAPER PUBLISHED
SEMIMONTHLY.

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered at the Cleveland, O., Post Office as
Second Class Mail Matter
February 15th — 1903 under the act of
March 3, 1879.

VIGYÁZÓ JÁNOS MEGFIGYELÉSEI.

Közeledik a hálaadás napja, amikor régi szokás szerint hálát adnak az emberek a vett jókért. Ezidén nagyon szomorú lesz a hálaadás napja; mert hiszen az amerikai magyarság nagy része munkátlanul lézeng, odahaza pedig testvéreink tizezrével pusztulnak a csatatéren, s az otthon maradt árváknak és özvegyeknek még a napi kenyérből is csak szükösen kerül. Így tehát ezidén a hálaadás napja inkább halottak napja lesz.

A helyzet csak annál szomorubb; mert hiszen a nagy európai birkózás hamaros befejezésére nincs kilátás. Amikor megdőrdült az első ágyu, a visszafójtott lélegzettel bámuló világ azt jóslgatta, hogy a háboru nem tarthat sokáig. Mindenki azt remélte, hogy a rettentő vérveszteséggel, szinte kiszámíthatatlan anyagi megerőltetéssel járó mérközés

néhány hét alatt a szó szoros értelmében teljesen harc képtelenné teszi Európát. És mi történt? Több, mint száz nap óta tart a világ legnagyobb háboruja, amelynek költségei megközelítő becslés szerint negyven millió dollárt tesznek ki naponta; a jelentések-ből következtethető számítás szerint a hadakozó felek körülbelül másfél millió embert vesztettek holtakban, sebesültekben és foglyokban. És mindezek ellenére határt, megállást nem ismerő igyekezettel tovább dörögnek az ágyuk, tovább fogy a nemzeti vagyon és kiméretlenül pusztul az ember. Vajjon meddig bírja még Európa ezt a rémséges emberaratóst?!

A hadakozó felek hol győznek, hol vesztenek. A kocka napról-napra fordul. Végleges eredményt eddigelé csak az angolok által felbujtott japánok értek el, ha ugyan megelégszenek az eredménnyel. Tsing-Tau elesett. A maroknyi német őrség megadta magát és a régibb sikerekből táplálkozó japán nemzeti érzés büszkén tekint a drágán elért újabb eredményre. A német kultúra és megállást nem ismerő szorgalom csodákat művelt rövid néhány év alatt Tsing-Tauban, ahol most minden a sárga ember kezére kerül. De a japánok szerint Ázsia elsősorban az ázsiai népfajoké, s így nem lehet ott megtűrni az európai kultúra hódításait. Mi lesz majd akkor, ha Japán következetes marad és azt mondja, hogy a Filippini szigetek miért is tartozzanak az Egyesült Államokhoz? És így nem csoda, ha Tsing-Tau elfoglalása után kényelmetlenül érzik magukat nagyon sokan azok közül, akik tapsoltak akkor, mikor a ravasz Anglia fölpiszkálta a sárga emberben a nagyravágyás ördögét.

A németek sikerei kétségbejuttatták Angliát, amely most kapkod fűhöz-fához, s már annyira ment, hogy a békés német, magyar és osztrák polgárokat fogdostatják össze Angliában; mert ott most mindenki gyanus, aki

él. Ez a gyönyörű példa átragadt Canadára is, ahonnan az odacsalogatott magyarok és németek jajkiáltása hangzik.

Canadának ez az eljárása a legnagyobb hálátlanság; mert hiszen évtizedeken át tyukkal-kaláccsal, bőven osztogatott kormány-pénzekkel, egekig földicsért ingyen földekkel csalogatták oda szülőföldjükről és az Egyesült Államokból a magyarokat és németeket azért, hogy a szorgalmas, életerős magyarok és németek valóágos paradicsomot varázsoljanak az irtatlan canadai erdőségekből. És ezért a buzgó igyekezetért, ezért a nagy nemzeti kincsért most a legrutabb hálátlansággal, gyalázatos szükkeblüsséggel felel a canadai kormány, amely az európai háboru színteréről ezernyi mértföldekre fekvő amerikai területen valóágos hajtóvadászatot tart békésen dolgozó magyar és német munkások ellen, akiknek soha eszükbe se jutott, hogy bármi módon részt vegyenek a háboruban. A canadai kormány hálátlanságának és rövidlátásának bizonyára meglesz az a következménye, hogy jövőben az Amerikában levő magyarok Canada vadonjai helyett az Egyesült Államokban teszik termékenyebbé a kenyeret adó földet.

Az Amerikai Magyar Szövetséget a legutóbbi értekezleten hét kerületre osztották. A nagy lelkesedéssel történt megosztás eddigelé még nem mutatott nagyobb eredményeket, pedig jó lenne a vasat addig ütni, ameddig meleg. Ha szundikálni hagyjuk a dolgot, akkor azután elalszik minden, s a csalódott emberek elmondhatják a példa beszéddel: "Hetten vannak, mint a gonoszok".

A DONGÓ POSTAJA.

D. D. J. A vicceket köszönettel vettük és fölhasználtuk. Még az a szerencse, hogy vicc akad ottan; mert beteg nem igen kerül.

K. M. Köszönjük a hálaadásnapjára vonatkozó jókívánságot. Hasonló jókat kívánunk, ha ugyan van mihez.

V. I. Kidongtuk. Hát egy-két beteg nem kerülne ott?*

G. L. Köszönjük a felemás dolgot. Máskor szerezen tintát, hogy ne legyen szükség a plajbászra.

M. P. A. Muffol Miska nagyon fáradt és így másra bíztuk.

P. M. A jókívánságokat fölhasználtuk, a meghívót nem közhathetjük. Hát a betegekkel mi van arrafelé!?!

Hátralékosok. Puskapor-füsttől nem élhet meg a Dongó. Azért még a puskaporos világban is jó lesz beküldeni a betegeket; mert máskülömben nincs "biznic."

P. J. Az ilyen dolgok a bíróság-hoz tartoznak és nem a Dongó-hoz. Tessék talán valami jó vicceket küldeni, de a betegekért se haragszunk meg.

Massiloni. Muffol gondjaira bíztuk. Majd ő megfikszolja.

R. F. A tojást rendbehozzuk valahogyan.

Többeknek. A "Magyar Hírlap" c. napilap ára egy évre csak 3 dollár. A kiadóhivatal címe: 8802 Buckeye Rd, Cleveland, O.

P. D. M. A kutyát kivégeztük. A többi az ön dolga.

J. S. Kivánsága teljesült. Kerithetne ott egy pár beteget.

H. M. Hosszu volt, akárcsak a muszka imádság, de azért "megfikszoltuk."

Több dologról máskor szólunk.

**A HÁBORU HUMORA
APRÓHIRDETÉSEKBEN.**

Azon bájos magyar bakát, ki Sabáctól 10 kilométernyire srappnelljére tett figyelmessé, ezuton kérdi szembenálló szerb, hogy ismerkedés lehetséges-e. Választ "sabáci szép napok" jeligen kérek.

Francia generális kérdi a szomszédban lakó németet, hogy a tisztességes közeledés lehetséges-e. "Nem bánja meg" címen továbbítja a leveleket a kiadó.

Elveszett: Valjevótól Bosznia-ig terjedő uton 1500 szerb katona és 150 ágyu. Ismertető jel: az ágyuk nem sülnek el. A katonák pedig igen szaladósak. Becsületos megtaláló kéretik, hogy a tárgyakat vigye Nisbe, Péter király címére. Közelebbi cím: Nis, Alexander-u. 1. pincelejáró.

Kérem azon kozáknak mondott barna vizavimat, akivel Krasznik mellett találkoztam s aki köszö-nés nélkül távozott, hogy bajonettemet, melyet szórakozottságból benne felejtettem, küldje vissza 34-es magyar bakának.

Intelligens magyar baka, független barna gyerek, ki jelenleg a határon tartózkodik, szórakozás céljából levelezésbe lépne szép lánnyal, vagy asszonnyal. Leveleket "Unalmas az élet, nem mutatkozik az ellenség" jeligére kérek.

Társak kerestetnek a kenyérmezei táborban unatkozó szerb és orosz hadifoglyok mellé. Csak angol-francia-belga és japán állampolgárok, kellően fölszerelt s a jelentkezés alkalmával szabályosan leszerelt pályázatai vétetnek figyelembe. Ajánlatokat "Itt maradunk" jeligen továbbít a kiadóhivatal.

ÉRDEKES KÖNYV.

Szabó László könyve:
„Csillárok a sülyedő hajón”
megrendelhető a Dongónál
egy kemény dollárért.

Jó gyomor Jó marad, Rossz gyomor Megjavul

a világhírnévnek örvendő, s millióktól áldott

AZ ORVOS CUKORKA ALAK
BAN GYOMOR- ÉS VÉRTISZ-
TÍTÓ GYÓGYCUKORKA

HASZNÁLATA ÁLTAL

Ezt a valódi gyomor- és vértiszító szert Partos C. Miklós, a gyógyszerkirály találta föl és készíteti. — Persze sokan utánozzák és hamisítják, éppen azért óvakodunk kell a rendelésnél. A címet ne tévesszük össze az utánzóké címével. A dollárt, amelyért akár ide, akár az óházába bérmentve küld Partos egy nagy bádogdobozzal, küldjük erre a címre:

PARTOS PATIKA

160 SECOND AVENUE,

New York, N. Y.

A HÁBORU HUMORA.

Haditanács a vidéken.

A hadi magántudós: Tehát uram, most már egész világos, hogyan áll a helyzet. Elöl Rupprecht trónörökös nyom be. Felül a többi szorít be, alulról pedig mi adjuk meg a lökést. A franciákból kimegy a szusz, agyonmorzsoljuk.

A kételkedő: Rendben van Hingerl ur, csak hogy kibirjuk-e?

— Hogy mi kibirjuk-e?

— Kedves Kleinmayer ur, ha én valakit odalapítok, akkor nem az a kérdés, hogy én kibírom-e, hanem, hogy ő kibírja-e. Értjük?

Többen: Nagyon jó, nagyon helyes.

— És — Kleinmayer uram — ha Önnek csak halvány fogalma is lenne, akkor azt kellene mondanania, hogy minden úgy történik, ahogy én mondom.

— Ohó Hingerl ur! Ön például azt mondta, hogy a japán velünk tart?

— Én mondtam?

— Bizony. — Ön mutatta a térképen, hogy hol tör be a japán Mandzsuriába.

— Hogy hol kell neki! Értjük uram? Hol kellene neki betörnie, ha lenne egy egy picurka sütni valója. Értjük uram? Hogy ő ezt nem teszi, az semmit sem bizonyít, csak épen annyit, hogy picurka sütni valója sincsen. Értjük uram?

— Ön azt mondta egész határozottan, hogy az orosz elveszett, mielőtt még kezdetet volna...

— Hát talán nem vészett el?

— Igen, de Ön azt mondta, hogy a japán miatt...

— Kedves Kleinmayer uram, rá nézve a japán már nem létezik. — Egyáltalában a japán tisztességes emberekre nézve már nem létezik.

— Többen: Brávó.

— De...

— Semmi de! Erről többet nem beszélünk. Tehát uram, a stratégiai helyzet most már teljesen világos. Elöl Rupprecht trónörökös nyom be, felül a német trónörökös füt be, alulról meg mi adjuk be a deftert... A franciának kámpecz!

A szóvice admirális.

Van Kassán egy igen jó kedélyű fiatalember, aki elmés és pompásan elhelyezett szóviceiről ismeretes. Barátai, akikre természetesen átragadt tőle a szóviceelés, el is nevezték őt szóvice admirálisnak. Ő az, aki a pincérnek azt mondja rendeléskor, hogy "kérek széken", és ő szokta a középben elválasztott haju ismerőseitől megkérdezni, hogy miért nem oldalt választja a frizuráját, hiszen így nem tudni, hogy hol van a fejében a kisviz.

A legujabban, háborus földrajzi ismeretei alapján a következőképpen szokta vitatkozásait befejezni: "Menjen, menjen, mindég tudtam, hogy maga egy vén Rararuszka!" — És a szóviceben az a legjobb, hogy igen gyakran akad szórakozott vitatkozó, aki cso-

dálkozva kérdezi: "Miért volnék én ravasz róka?"

A zsidó fővezér.

Untig ismert alakok azok, akiket mindenki személyénél az érdekel a legjobban, hogy keresztény-e vagy pedig zsidó-e az illető. Van nekik pro és kontra pártiak. Az mindenkiről azért sűti ki, hogy zsidó, vagy legalább is ilyen származásu, hogy megbélyegezze. A másik meg ebben keresi a dicsőséget. Minthogy pedig ma a hadvezérek és generálisok a legaktuálisabb emberek, rajtuk a sor. Ők kerülnek terítékre. Így született az a megállapítás, hogy Hötzen-dorfi Konrád, a népszerű vezérkari főnök is zsidó ember. No volt erre nagy vitatkozás a pro és kontra pártban. Végül is ez utóbbi győzött ezzel a csalhatatlan megokolással: "Mikor a felség kinevezte a vezérkari főnököt, így szólt hozzá: Kedves Kohn, rád bízom a hadseregemet!"

Filozófia.

— Igaz, hogy a legidősebb segédje megnősül?

— Igaz. Föl is emelem a fizetését.

— Nászajándéknak?

— Ó nem, hanem ezentul használhatóbb lesz. Most már megtanul engedelmeskedni.

Honfitárs!

Kanadában köszöntsenek téged, ha még a Dongóra is sajnálsz a beteget!

A. STRASSBURGER and Co.

Imakönyv, olvasmány, pips, dohány és más hazai áru sehol nem kapható oly nagy választékban, mint nálunk.

925 FIFTH AVE., PITTSBURG, PA.

Durdon István Don Caféja
Odanéz ki a Steinwayra.
Van is benne ital bőven;
El ne kerüld elmenőben.
Fogd meg a kilincsét bátran,
Mert a bárnál jó barát van.

9211 STEINWAY AVE. CLEVELAND.

MUFFOL MISKA

főburdos vélekedései.

Aztat olvasom a Magyar Hírlap utylságba, hogy a németek is lönek, meg a magyarok is lönek, meg a franciják is lönek, meg a muszkák is lönek, szóval mindenki lö, csak mi nézzük itt a napot meg a miszttert, hogy mikor mén a gyárba. Persze, hogy nem lehet, merhogy a munka se megyen, de inkább igen áll, oszt így a magamfajta cingel ember hijába áll oszt vári a csencset. Szóval nekünk igazán lőttek. Jubecse!

Hát csak igen nehéz az élet, de azért mégis csak aszondom, hogy lyobb egy bajoskodó főburdosnak, mind egy hótt huszárnak. Pedig de sok huszár meg baka otthagyi a fogát a háboruba. No de a zis igaz, hogy minden huszárér meghótt vagy öt muszka, de hát ez nem vigasztalás, merhogy a hótt huszárbul csak még se lesz többet eleven huszár oszt sok kisjány kisírhatí a szemét a nagy szomorkodásba. Mer nem hijába mondík, hogy nagy dolog a háboru.

Oszt aszondík hogy a biverfószí tolyás biznicrül nem órajtosan beszéltem, merhogy a zegyik miszisz két tolyás hejjett csak egyet adott vissza oszt hogy errül beszéltek, hát elvitt még két tojást oszt így hármát adott a kettőjér, de azért a másik miszisz megtartotta, mer hát rossz idők lyárnak oszt a tolyást még a lyó időbe is meg kell becsülni.

Oszt a biverfószí szép borbéj lgény meg valami furesát mondot a miszisznek, aki éppen a zolajos ümügöket mosta. Hát elfutotta a méreg a misziszt oszt úgy hozzávágta a borbéjhoz a zolajos ümügöt, hogy még a londriba se turták kimosni a borbéjt. Hát nem is igen beszél azóta a borbéj a misziszekhe.

A mesziloni bodik meg igen megharaguttak, merhogy a misziszek felemelték a burdot. Aszonták a bodik, hogy de mán a burd emelést nem türik. Nem bánik a zemelést, csak a burd azért maraggyon a régi. De hogy a misziszek igen megmarattak a burd emelés mellett, hát a bodik el-muffoltak ojjan hejre ahun nem

emelik a burdot, de azért órajtos minden.

De nem is szavazok mán többet, merhogy gyün a csikindé oszt a zegyik miszisz elhitt esirkét kopasztani. Hát mondok ha mán egyéb nem akad, legalább a csikínrül szedem le aki rajta van. Ebbe a szük világba nem igen válogathat a zember. Nosszeri!

Regényrészlet.

“Az elitelt nyugodtan és emelt homlokkal ment a vérpadra, de amint meglátta a bárdot, hirtelen elveszítette a fejét...”

Ne Vegyen Szenet

Kérdezze meg a gáztársulat emberétől hogy milyen olcsón használhatja házában a természetes gázt —

És akkor soha se vesz többé szenet.

A természetes gőzfűtéssel nincs semmi dolga, nem csinál piszkot, — mégis háza kellemes meleg egész télen át.

Ne nyögjön továbbra a szén zsarnoksága alatt.

**Szabaduljon meg a terhes munkától. —
Használjon természetes gázt.**

Telefonáljon, vagy írjon a mi “New Business” osztályunknak fölvilágosításért.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

Superior Ave., Opposite Hollenden Hotel
Cleveland, Ohio

Main 4866

“New Business” Dept.—Central 902

VÉRES KERESZT.

Halnak a magyarok...
A magyar föld szíve
Fájdalmasan reszket,
Virágán köny ragyog.
Sose hordott ennél
Véresebb keresztet.

Rossiteri jókívánságok.

A talyiga kerekessen a lábadra,
ha potyán olvasod a Dongót.
Csak az egyik cipőd legyen
oldalombos.
"Kazen" létedre ne jusson ne-
ked a menyasszonytáncból.
A Dongó beteglátogatója üssön
el a menyasszonytáncból.
Kergessen meg téged a francia.

Áldozatkész.

— Mondja kisasszony, mi az ön
életcélja?
— Hogy megmentsek egy mil-
liomost attól a szegénytől, hogy
gazdagon haljon meg.

Igaza van.

Vevő: Ön megcsalt! Azt mon-
ta, hogy ezek a virágok bármilyen
éghajlat alatt megmaradnak.
Kertész: Meg is maradnak. De
természetesen ilyen éghajlat alatt
üvegházban kell tartani.

Jószivü vádlott.

A bíró a tárgyalás elején meg-
pillantja a vádlottat, akit már
több ízben elítélt.
— Nem szegyenli magát? —
förméd rá s a vádlottak padjára
mutatva folytatja. — Ismét erre a
helyre került?!
— Oh, kérem. Ha tetszik, he-
lyet cserélhetünk.

A pecsét.

— A legjobb lesz angyalom, ha
eljegyzésünket egy csókkal pe-
csételjük meg...
— Nem drágám! Inkább két
tanuval...

Gyűjtők.

— Mit szól hozzá, ráakadtam
egy csavarra a Noé bárkájának
kormánykerekeiből.
— Az semmi! Én megtaláltam
a jerikói kürtölés partitúráját.

Magyarom!

Az "esseni nagynéni" sugjon a
füledbe, ha potyán olvasod a
Dongót.

Földikém!

A németek szabják ki a nadrá-
godat, ha ellopod a más Don-
góját!

AMERIKAI MAGYAROK!

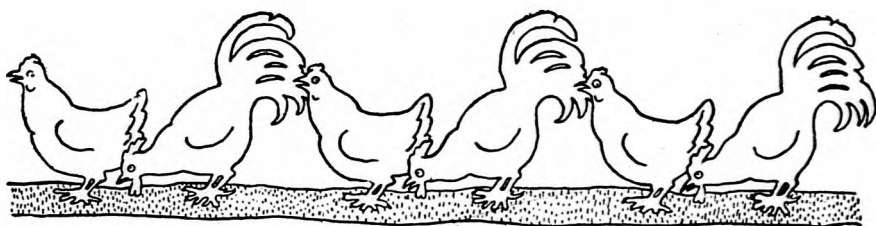
Magyarország fölött elborult az égbolt, a magyar föld nagy ba-
jában számít minden fiára. — Az amerikai magyarságnak tömö-
rülnie kell, hogy kivehesse részét a nagy munkából. — Álljon be
minden amerikai magyar

az Amerikai Magyar Szövetségbe

Havi díj csekély öt cent.

Fölvilágosítást szívesen ad a titkár, akinek címe:

Dr. BARACS HENRIK
317 SUPERIOR BLDG. CLEVELAND, OHIO

HÁBORU A KÁVÉHÁZBAN.

Vendég. (Leül a kávéházban, ahol már régebben nem volt, a pincérhez.) No Samu, hát mi van itt? Ezelőtt ez olyan jó, kis csöndes kávéház volt.

Samu. (A tenyerét a szája melé tartja, lassan, gunyos mosolylyal.) A háboru kérem. Méltóztatik látni ott a kassza mellett azt a nagy asztalt? Az a főhadiszállás.

Vendég. Hát az a kövér, vörös, vízesszemű ur, aki úgy hadonászik?

Samu. Az kérem a vezérkari főnök. Már délután három óraker elfoglalja helyét a főhadiszálláson s este kilencig kozák rohammal se lehet onnét kiverni.

Vendég. S az a sovány ur mellette, akinek be van kötve az egyik szeme? Talán egy harctéri sebesült?

Samu. Dehogya kérem. Ez a "Jó barátok" asztaltársaság tagja. A "Jó barátok" a román semlegességen összeverekedtek s ez a szelid ur a harctéren maradt. A kasziros kisasszony kötötte be a szemét.

Vendég. Hallatlan!

Samu. (A vezérkar felé int a fejével.) Nincs olyan hadi esemény, kérem alássan, amivel ezek megelégednének. Csak hallaná most azt a kopasz, nyirott bajszu urat, aki ezelőtt két héttel a Bug folyót Franciaországban kereste s taktikai okokból csak a felesége elől vonult vissza! Hát az a kis pislogó, seszinü haju! Ez volt az kérem, aki ki akarta száríttatni a Maas-t, hogy a németek könnyebben átmelessenek rajta. (A vezérkar egyik tagja egy gyufatartót heves mozdulattal lever a földre.)

Vendég. (Idegesen felugrik.) Mi ez?

Samu. Nyugalom kérem. Shrapnell. Ficzura ur, az a bibiresös ott balról felszedi a shrapnell-szilánkokat s hazaviszi, azért fogy úgy a munició, kérem.

Vendég. (Nyugtalanul körülnéz.) Micsoda jó, kis csöndes kávéház volt ez ezelőtt!

Samu. (Lemondóan int.) Vége. Már előre félek, ha az esti lapok megjelennek.

Vendég. (Félénken.) Mi történik akkor?

Samu. Akkor állapítja meg új terveit a vezérkar. Az egyik példaul azt mondta tegnap, hogy Szerbiát alá kellene aknázni s délben tizenkét óraker, amikor Petár király...

Vendég. Elég, Samukám.

Samu. Kérem. Én is rosszul lettem. A másíknak az volt az ideálja, hogy éjjel, nagy titokban a mi aviatikusainknak rengeteg vutkis üveget kellene zsinegen leeregetni az orosz táborba. A vutkiban méreg lenne...

Vendég. Az az ur nem patikus?

Samu. Droguista kérem. Ő szálítaná a mérget.

Vendég. És mit csinálnának a franciákkal?

Samu. Ez nem is rossz kérem. Apró kis papír Poincaré-kat lövöldöznének közibük ezerszámra, ettől úgy megundorodnának, hogy...

Vendég. Látja, ez jó.

Samu. Ó, kérem, van ott sütnivaló. (Aggodalmasan.) Csak esti lapok ne volnának. (A kávéház ajtajában megjelenik a lapkihordó, Samu elsápadva.) Végem.

(A vezérkar felpattan az asztaltól s a székeket feldöntve, billiárdasztalon átugrálva, a pikoló gyereket elgázolva, az ujsághihordó felé törtet. Az egyik benyom a könyökével egy tükröt. A

tükör cserepei nagy csörgés-zörgéssel hullanak a földre.)

Vendég. (Magából kikelve ugrik fel.) Földindulás!

Samu. Ez egy negyvenkét centiméteres volt, kérem alázattal.

Vendég. És ki fogja ezt megfizetni?

Samu. A vezérkari nagyharang kérem. Az orosz hadisarcból. Inkább kiússzák ezek a Bugot, kérem alássan, semhogy fizetnének. Mondtam, hogy az esti lappal baj lesz. (Sóhaj. Könnyet törli ki a szeméből.)

Bridgeporti Rákóczi Egylet

Alakult: 1888 április 13.

TAGJA LEHET MINDEN MAGYAR KERESZTÉNY FÉRFI ÉS NŐ.

Férfiak 16—45, nők 16—40 éves korig. — Gyermekek 4—16 éves korig. Fizet heti \$6.00 betegségélt, \$150.00 félségélt és \$900.00 haláleseti illetéket.

A gyermekosztály tagjai után \$100.00 temetési költséget.

Osztályok alakíthatók a keleti államokban. — Bővebb felvilágosítással szolgál:

Troll Vince titkár

626 BOSTWICK AVE., BRIDGEPORT, Conn.

\$ZEPE\$\$\$

A LEGREGIBB MAGYAR KÖZJEGYZŐI, PÉNZKÜLDŐ ÉS HAJÓ-JEGYIRODA OHIO ALLAMBAN.

Legbiztosabb pénzküldő és hajó-jegy iroda Amerikában. Hazai ügyek pontos és szakszerű ellátása. Honfitársak minden ügyben forduljanak hozzá. Cím: JOS. L. SZEPESSY, 9117 Buckeye Rd., CLEVELAND, O.

MAGYAR HIRLAP

a legolcsóbb magyar napilap Amerikában.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

egy évre **3 dollár**

4 hónapra **1 dollár**

Egyes szám ára **mindig 1 cent.**

A MAGYAR HIRLAP

magyar emberek tulajdona. - Szerkesztője:
Kemény György. - Mutatványszámot kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. - Clevelandban egész héten **6 centért** kaphatja meg mindenki házhoz szállítva a lapot. - Jelentse be címét a kiadóhivatalnál.

MAGYAR HIRLAP

8802 Buckeye Rd.

Cleveland, O.

TALÁNYOK.

Mi ez?

Szeg y K ^{6-h} _o Á Á Á
é

A megfejtés dija: **egy szép könyv.**

A megfejtés beküldésének határideje: **1914. november 25.**

A mult számban közölt talány helyes megfejtése:

Hatökör.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Kiss Juliska, Szakács György, Csisztu József, Hermann Lajos, Petrassevich Ákos, Lizicai Mátyás, Prokopp Gyula.

A jutalmul kitűzött könyvet **Szakács György** (Toledo) nyerte meg.

A KOCAVADÁSZOK.

Két beaver fallsi bodi már előre örült a vadászati szezon megnyitásának. Meghányták vetették, hogy mi mindent kell magukkal vinniök, hogy eredményes legyen a vadászat. Azt azonban jóelőre elhatározták, hogy csak minden tizedik nyulat fogják meglőni, nehogy társzekeret kelljen megrendelniök a hazahozatalukra. Elkövetkezett a nagy nap. Az egyik bodi szerzett egy Ádám korabeli rozsdás puskát s hozzávaló töltényeket, de a másik bodi, mivelhogy nem volt polgár, tehát csak egy kapanyelet vett a vállára, azt is csak azért, nehogy vadászku tyának nézzék s ugatnia kelljen. Így felszerelve, kora reggel indultak el a bodik, mert úgy hallották, hogy a nyulat akkor legjobb vadászni, amikor még álmos, mert akkor, akár kézzel is összefogódoshatják őket. Mentek hát a nagy vadászok s utközben nem feledkeztek meg a testi italtól sem. De a nyulat is megéreztek a vadászok szagát, mert éppen a keleti oldalon nem jelentkeztek, ahol a bodik jártak az öldöklő fegyverrel a szurós, tövises gaz között, hogy csakugy lekiváncsolt a ruha róluk. Délre járt az

idő és a vadászok még egy fia nyulat sem láttak, a gyomruk pedig korgott az éhségtől, mert a nagy sietségben otthon felejtették a "diner bakatot". Végre is kénytelenek voltak egy ismerős magyar házhoz betérni, hogy valami ennivalót kapjanak, de oda meg későn jöttek, mert már elfogyott a déli nyulpecsenye. De hogy mégis valami hasznuk legyen a bodiknak, megszagoltatták velük a pecsenyés tálat, hátha így több lesz a szerencsájük. Korgó gyomorral vonultak tovább a bodik, most már a nyugati oldalra. És tényleg nagyobb volt a szerencsájük, mert két nyulat is láttak. De a nyulat ugylátszik nem voltak egy véleményen a vadászokkal, mert akárhogy hadonásztak is a kapanyéllal, nem engedték magukat megfogni. A puska pedig semmit sem ért, mert az első lövésre úgy mellbevágta a bodit, hogy az hanyatvágódott, a második lövés után pedig úgy megdugadt az arca, mintha egy kölyök nyulat tartott volna a szájában, de a nyulat csak nem hagyták magukat rabláncra kötni, mint a muszkák. Későn este érkeztek haza a bodik, rongyos ruhában éhesen és szomoruan és a többi bodi kérdésére azt felelték, hogy nem volt elég hosszú a puska csöve azért nem érték el a nyulatokat.

HADNAGY UR, HÁT VELEM MI LESZ?

Közhuszár Keserü, amióta megjött a parancs s be kellett vonulni: tartalékos minőségben nem birt magával. Az ezred leg-hangosabb, lármás és nótás legé-

nye volt. Áradozott az öömötől s hogy kedve még magasabbra szökjön: jócskán fenekére nézett a pohárnak. Amikor csak tehetett, alaposan beszedegetett a szatymazi korcsmák nedűjéből. Amiből persze hamarosan baj támadt. Közhuszár Keserünek rapportra kellett jelentkeznie s egyre-másra kapta az áristomót. Hol két napot, hol két hetet.

A szerémségi szerb betörés alkalmával aztán Szegeden is alarmot fújtak. A huszárok tudták, mi ez — s bár régóta vártak e jelre, mindannyiuk ereiben gyorsabban pezsgett a vér. Teljes hadi glédában, harcra és útra készen sorakoztak a kaszárnyában, s már indultak is a nagy udvaron kifelé, amikor az egyik kaszárnyablakból kiáltás hangzott:

— Hadnagy ur, hát velem mi lesz!? — Közhuszár Keserü volt, aki előtt most elviselhetetlennek tűnt föl a fogság. A többiek elmenniük, ő pedig, éppen ő itthon marad. Ekkora szégyen... S a vasrostély mögül, a börtönablakból oly sóvár, panaszos arccal tekintett ki, hogy a hadnagyot, akihez a kiáltás irányítva volt, az őszinte harcvágy e kitérése "levette a lábáról". Sietve jelentette a dolgot az ezredesnek, s pár perc alatt megvolt a fölmentés: közhuszár Keserü elmehetett a csatába.

Ettől kezdve aztán mintaszerűen viselte magát. Hála fejében, majd minden félórában, az ellenség földjén is, szalutálva állt a hadnagy elé:

— Hadnagy urnak jelentem alássan, józan vagyok!

A KI VALÓDI MAGYAR BORT AKAR INNI KÉRJEN

Palugyay J. és Fiai

poszonyi világhírű cég által töltött és csakis eredeti ládákból szállított borokat.

VIDDER EMIL 40 Ave C.
NEW YORK.

képvisező.

Egyedüli képviselője a **Salvator forrás** ásványviznek.

Bridgeport város és a M. B. E. Sz. letéti helye.
THE FIRST BRIDGEPORT NATIONAL BANK
 OF BRIDGEPORT, CONN.
 Main és Banks utcák sarkán.

CHARLES G. SANFORD, Elnök.
 F. N. BENHAM, Alelnök.
 P. W. WREN, Alelnök.
 O. H. BROTHWELL, Pénztárnok.
 H. C. WOODWORTH, Segéd-pénztárnok.
 F. N. BENHAM, Jr., Segéd-pénztárnok.
 F. W. HALL, Segéd-pénztárnok.

A bank elfogad betéteket kereskedőtől, egyesületektől, valamint magánosoktól. — Üdvias kiszolgálás.

SCHWARTZ B.

2830 E. 79 St., CLEVELAND, O.

KÖZJEGYZŐ. Pénzküldés a világ minden részébe.

HAJÓJEGYEK minden vonalra.

Mindenféle ital kicsiben és nagyban.

Vidéki megrendeléseket is elfogad.

Diszokmányt

rajzokat, festményeket, hirdetések

seket rajzol és fest

KEMÉNY JÁNOS

a nag. Dongó rajzolója.

Címe:

Corner Buckeye Road. & East 99 St.
 CLEVELAND, O.

SCHWARTZ H. VILMOS

ÜGYVED ÉS HITES KÖZJEGYZŐ.
 Iroda: 304 Superior Ave., N. W.
 Lakása: 1832 East 101 Str.
 Telefon: Main 639 és Cent. 6906 K.
 Tel. Doan 2604-R és Princeton 2112-R.

JÓ BOR, JÓ EGÉZSÉG!
 2633 E. 89 St.

En, Veterán Pesta hatvanszor esküszök, hogy soha olyan jó bort nem ittam, mint Juhász Pistánál a Boltomban. Azért a ki jó bort akar inni, vegyen tőle. Atreca:
JUHÁSZ ISTVÁN corner Kennedy és E. 89 Str., CLEVELAND, O.

 Laczkó József híres ember:
 A szkunerre láncot nem ver,
 Bátran rakja ki a bárta.
 A mérges meg olyan nála,
 Hogy ki abból jól benyaka,
 Vén korában is fiatal.
 8107 Rawlings Av. Cleveland, O.

HOTEL MIDDLESEX
 Woodbridge-on (magyarul Ubrics) van Amerika egyik legújabb hotelje, a melynek **GALAJDA PISTA** a tulajdonosa. Valóságos minta-szálloda.
 Etel, ital s szivar olyan van nála, hogy az embernek hét röfre nyullik utána a nyála.

NOVÁK ISTVÁN
 45 R. R. Ave. South Norwalk, Conn.
 A legnagyobb magyar italkereskedés Connecticut államban.
 Rendelésre szállít bort, sört és egyéb italokat. A ki So. Norwalkon jár, térjen be hozzá, mert nála jó bor, sör, mérges és szivar kapható.

 Galbos János szalonjában Vigan szól a nóta.
 Pohár hozzá a hegedű,
 A vonó a kóta.
 Aki hozzá betér,
 Meg nem bánja soha;
 Mert Galbos itala
 Nem hitvány mostoha.
GALBOS JÁNOS szalonja
 9204 Cumberland Av., Cleveland, O.

Verhovay Betegs. Egylet

A LEGREGIBB MAGYAR EGYESÜLET AMERIKÁBAN.

Fizet 1000 dollár haláleseti illetéket.

Fizet továbbá \$500 félsegélyt, \$300 csonkulási díjat és 2 évig betegségit.

Aki csaiadját szereti, álljon be az egyesületbe. Minden felvilágosítást szívesen megad.

GÁBOR ISTVÁN

FÖTITKÁR

320 Jenkins Arcade

Pittsburgh, Pa.

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS MINTA SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
 KÖZJEGYZŐI IRODA
 HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome Ave.,
 McKeesport, Pa.
 110 Smithfield St.,
 Pittsburgh, Pa.

DEMCHÁK ISTVÁN

LEGNAGYOBB MAGYAR PÁLINKA KERESKEDÉSE.

HAZAI BOROK, SZILVÓRIUM, TÖRKÖLY, VALÓDI JAMAICA - RUM.

AZ E. Á. BARMELY RÉSZÉBE KÜLD ITALT.

8933 BUGKEYE RD. (177 SO WOODLAND)

CLEVELAND, O.

IRJON ÁRJEJYZÉKÉRT